

(6)

ונשים מטפירים כבוד-אל א-בֵית
ומעשה ז'וי מגד הרקיע: יומם ליום יקיע א-מר ויליה ליליה ייחוה...
דעתו: אין אמר ואין דרבין בלי נשמע קולם: בכל הארץ ז'יא דה
קום ובקצת תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם: והוא בחתן יצא
מחפתו שיש לבור לרוץ ארדו: מקצת השמים: מואאו וחוקפתו
על-קצומם ואין נסתר מהמתן: תורת יהוה תקימה משיבת גבש
עדות יהוה נאמנה מחייבת פתי: פקדני יהוה טהורה עומדת לעד
מצאות יהוה בלה מאירת עיניהם: יראת יהוה טהורה עומדת לעד
יא משפטיה יהוה אמת אדק ותחרו: הנחמים מזוהב ומפו רב ומתווקם
יב יג' מדבר ונפתח צוקים: גם עברך נבר בכם בשמרם עקב רב: שנאות
יד מיריבן מנسترנות נקבי: גם מולדים חשן עברך אלימשלו כי
יש או איטם גנליתי מפשע רב: יהירלךון אמריך והגיוון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי:

�� 6

רְגַשְׁבִּין בְּשֵׁם רְשַׁבִּין אֲבֵר תְּנוֹתָה

פָּאֵר הוּא יְצֵר טָוב וְתָנוֹתָה
פָּאֵר הוּא יְצֵר רָע וְיְרָחָר, מָבוֹר פָּאֵר אֲרָבָתָה
אָמָא שְׁאַיּוֹן יְצֵר רָע יָא בְּנָה אָדָם בֵּית וְלָא
נְאָה אַתָּה וְלָא חַלְיָד וְלָא נְסָא וְנְעָן וְכֵן שָׁלָטה
אֲבָרִי) כִּי חַיָּה קָנָת אִישׁ בְּטוּתָה.

�� 7

רבי יצחק ברבי יוסי יהוה אוני מיקוטקיא ללווד; פגעה ביה
רבי יהודיה, אמר ליה רבי יעדון, ונאמר יוזיבידנא זמיימי
מתניתא, אתחדרו להאי עניינה, זיגא רבע יונשי מן עלמא, בר היהיא
שעתא ליזוגא, אמר ליה חייך חמ' אנטרכיך יעד הצעה לעולם במטדא
לעוילים, דאלמלא יציר הצעה חדזותא דישמעתא לא ליזהי. זיגו קז'ער

(7)

ט' אמו

ט' את מנתת בכוריה: ונתת עלייה שמן ושמת עלייה לבנה מנתה היא:
י' ז' עלייה

מנחת בכורים, במנחת העומר הכתוב מדבר³, שהיא באב שבוע בישול
התבואה, וממן השוערים היא בא, נאמר כאן: אביב, ונאמר
להלן: כי השוערה אביב (שמות ט לא). נט' עלייה

(8)

כל קרבנות הציבור והיהר באין מן הארץ
ומורוצה לאין מן החדש ומין החיש זריז
מן העומר ישתי הלחם שאין באין אלא מז'ע
החדש וכן הארץ

ג' מ' מתני דלא כי האי התא
הרניא ז' עומר הבא בין היין כעיר שית
ולחם הבאות מן היין בישות אלא שעשרה
מצעה עומר דכחוב חקריב את מנתת בכורים ז'=
ואפלו מן העליה שית הלחם דכחוב
פמושבוחיכם הביאו ז' לא מן העליה לאיז'ז

surim(ט)

(9)

ואריב' בשעה שעלה משה למורם אמר
תורה בא אמרו לפניו חמודה גנוה שנגהה לך תשע מאות ישבעים
וארבעה דורות קורם שנבראה העולם אתה מבקש לתחנה לבשר ודס' מה' אנוש ז'=
כי תוכרנו ובן אדם כי חפקנו ה' אדונינו מה אדר שמק בכל הארץ אשר
תנה הוויך על השמים אמר לו הקב'ה למשה החור להן השובה אמר
לפנוי רבע' מתיירא אני שמא ישפטוני בהבל שבפהם אמר לי אחוי בכסא
כבודי וחור להן תשובה שנאמר ז' מאחו. פני כסא פרישו עלי עננו ואמר ז'=
ר' נתום מלמד שפירש שדי מזו שכינתו ועננו עלי אמר לפניו רבונו של עולם תורה שהאתה
נותן לי מה כתיב בה ז' אגבי ה' אליך איש היזאניך מארין מצרים אמר להן למצוים יודתם לפרט
השתעכחים תורה מה תהא לך והיה לך אל להם אדרים בין עמים אהם שרוין שעבדין

עבורות גלולים שוב מה כתיב בה וכור את
ז' יומם השבת לקדשו כלום אהם עושים מלאכה
שאתם ארוכין שבות שוב מה כתיב בה לא
חשא כישא וממן יש ביןיכם שוב מה כתיב
בה כבד את אבריך ואת אברך אב ואם יש לכם
שוב מה כתיב בה לא חרצת לא תנאף לא
הנוגב קנאיה יש ביןיכם יצר הרע יש ביןיכם
גלאס' מיר הדו לו לחקב'ה שנאמר ז' אדונינו
מה אדר שמק ז'נו ואילו חנה הוויך על
השימים לא כתיב מז' כל אחד ואחד נעשה
ז' אלו אהוב ומספר לו דבר שנאמר ז' עלייה
למורם שבית שבי לקחת מנתות באדם
בשער שקרואך אדם לऋת מנתות ז' ז' ג' ג' (ט)

יום הששי סוטיק ז' נסחי נגמר מעטס נרכשיט לומל טיקנלו עלייסט
ישראל מנטס וומשי טולד. ל' יוס בטטי כלם חליס וומטליס. נער יוס בטטי כו' ט' נסחי
(ט' ט' ט'ו ו' בסיון טקנלו ישלאל בטטס נמחקו כל לילית נרכשיט ומחטכ' כללו נכלח טטולס
עטס וטס יוס בטטי ז' ט' ט'ו ו' נס'ו) נמוכן למתן טולא.

�� 14

(15)

ר' טנדשא בשם

ר' אידי בכל רצונות ביתם חטא וכענזרת
אין סביר חטא אשר להן גקביה בכוון שקיבלה חטא
עלית על תורה טניה אני עלייך כאלו לא

וזואגב טבון:

ר' יוסטס כה' המז'ן

ג' ז'

רכנן אמריך ז' בשם ר' ר' ח

בר אידי ור' יט' ור' יט' בשם ר' יט' אמר מ' א' ד' הוא
אדם ה' ז' וירא אלהים את כל אשר עשה והנה

טוב מאד והנה טוב, אדם.

�� 15

(16)

(א) ומשה עליה אל האלהים. ה'ה"ד (ט"ט כט) עלית למרום שבות שבי. מטה עליות נתרעלית נתונששת עם המלائכים של מעלה. ד"א עלית למורום שלא שלה ביריה מלטעהן כשם שששלט משה. א"ר ברביה הלוותה היו ארכני' טבחים בכובול היו ביד מי שאמר והיה העולם ב' טבחים וככיוו של משה ב' טבחים וכ' טבחים היו מפרישין בין יד לזר. ד"א עלית למורום שבות שבי. בנווג שביעולם הנבנן למדינה גוטל דבר שאין עין בני זמירות עליון. ומשה עליה למורום ונוטל את המגורוד אשדו הבל נושאין ענייניהם עליה היו עלית למורום שבית שבי. יכול מפני ששבה אוותה נטלחה הנג. ת"ל (ט) לקחת מתנות באדם בלקוקה נתנה לו. יכול וזה חייב ליתן לו דיטים ת"ל מתנות במתנה ננתנה לו. באotta שעיה בקשו מליח'ת לפצעו במשה עשה לו הקב"ה קלפטוריין של פניו של משה רוחמה לאברהם. ב אמר להם הקב"ה اي אתם מהתבויוין יהי מנו לא זהו שירודתם אצלו ואבלתם בהריך בירתו. אמר הקב"ה למשה לא נתנה לך תורה אלא בזבובת אברהום שנא' (ו'ט' ז') האדם הגדול בענינים. שופע גבג. ז'

הארץ ממד ממד: (๒) עז' ממד
הארץ ממד ממד: (๓) עז' ממד
עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתרו אטה טוביה
בנ"י פנה מני התרים את הארץ קראו בגדיהם: נאמר אל-כל-
ויהושע בניון וכלב (๔)

הנץ חיה ופעלה ווון ווונגה ווון אונז'ינט פון זדנסק:
סכו עיר

ר' חנוך ור' הנטנא הו
וזהו אירע לכתיזו כתבי ודטני
הנטנא בז' אהמי ברישא אמר
סודא לא סבירות היה מר להן ראט
אויתמא ר' יצחק כל הטקדים בפטוק
לברכה אמר היה יה שמי לאארץ זה
ארץ אמר לה כאן ידיב לו נני
בע' גיגיות (אג) נשםען :

ובאזור חבית
הארץ מוחלקת היבוא לעז' מפלחת האנושיים והברוחם, כי יש שטחים
ארדיים שככל סגנוןתיה והיקרות, וצמאו טואן לדירות אבני
ולוונן שפה כדי לקיים המצוות והטלויות בארץ ובשביל התחלת
השליטה הנמצאת בה לכל ישראל ולכל העולם במעלות
הרוחנית. ויש מי שמחבב אריה"ק ויסטודיל בישוכת ובידרתו
בשביל שמכיר בה התחלת של המנוחה החומית לכל ישראל,
שהוא גיב' דבר טוב ונשגב, ובכ"ז לא בא עד המעלת הראשונה
למי שמכיר יסוד התחלת העליונה שבתחת הארץ. ע"כ רמות
במסוף קידוב הברכוות לארץ בשתי מערכות, חמשה מינים, נגיד המשך
הגשותוקות לארץ בזוטן העליון והמטה, מכונים נגיד המשך
ווטשי תורה שם יסוד ההשלמה היישראלית וטמגנה נטשכו
ההשלמה האנושית, וכל המוקדם בה וקרוב יותר לארץ מוקדם
לברכה. וחולק השנין, [זית שמן ודבש], נגיד המכידים ההשלמה
הטבעית של כל ישראל בארץ בהשלמתם הרוחנית הטבעית
כרואו לכל עם גודל וחכם ברוח ובתום.

ולמדנו מכאן כמה גודלה היא הפעלה של מי שמשתוקק ליישב
זהירותי יסוי' לשם התכליות והוותרית של הכלל, כי אגף הכלל
חזק תמיד כל עין בשמי לדוחני, והתכליות העלוונה בא תבואה
עמ' חבור שם ד' בארץ ד'. ע"כ מי שיש לו קורבה יתרה
לארה"ק אפי' במדרגה הנמוכת, יש לנו לחזקו ולאטמו ולהתקדימו
לברכת, טמי' שבתאותך וחתורתך אע"פ שבתוכך הלב יחי'
וחתרחך בעלי מדרגה יוזר עליונות, מ"ט ישוב הארץ וחכמת
טהועל הוא דבר נסגב, תבנו שאטריך הדיל' על עמי' שוכנה
למלכתם בשבייל אהוטיך עיר אותה בא', אע"פ שהיתה כונחות
וזוא ואמרית. ויש לנו לימוד שצידיך לחזק את הכהנות
אהאנדים של כלל הארץ ותוה יבא ג'יב' היושק להכחות
חרוגיות. ע"כ אבנ' לך זה שני לאין, אע"פ שהוואר שני לאין
במזרינה והשני מ"ט והוא קדום לחומיishi לאין שבמדרגה
וואשונה, לעבנן הזרעם שאנו צוריכים לעשנות עליינו בחבת
ואצר', אע"ש שואנו בעל נש שמלת גנד וראשתן, מ"ט פטולחוין
הגשתיות מחרבות לנטהיה רשות, ע"כ טען הצעוק והאנדר' יבא
זון זיא' (ס' 5)